

Nadzwyczajny Jubileusz Miłosiędzia: Masa i otwarcie Drzwi #wi#tych

2015-12-8 Omelia

Wkrótce z rado#ci# otworz# Drzwi #wi#te Miłosiędzia. Dokonujemy tego gestu, jak to uczyni#em w Bangi, zarówno prostego jak i bardzo symbolicznego w #wielu us#yszane s#owa Bo#ego, które stawia na pierwszy plan *prymat #aski*. To, co wiele razy powraca w tych czytaniach odsy#a w istocie do tego wyra#enia, które anio# Gabriel skierowa# do m#odej dziewczyny, zaskoczony i zaniepokojony, wskazuj#c na tajemnic#, która j# os#oni: „B#d# pozdrowiona, pe#na #aski” (#k 1, 28).

Maryja Panna jest przede wszystkim wezwana do rado#ci z powodu tego, czego Pan w niej dokona#. Os#oni#a J# #aska Bo#a, czyni#c J# godn#, by sta#a si# Matk# Chrystusa. Kiedy Gabriel wszed# do Jej domu, nawet najbardziej g#boka tajemnica, która przekracza wszelkie mo#liwo#ci rozumu, staje si# dla Niej #ród#em rado#ci, #ród#em wiary i powierzenia si# s#owu, które zosta#o Jej objawione. *Pe#nia #aski mo#e przemieni# serce* i czyni je zdolnym do dokonania aktu tak wielkiego, by dokona# zmiany dziejów ludzko#ci.

#wi#to Niepokalanego Pocz#cia wyra#a wspania#o## mi#o#ci Boga. Jest On nie tylko tym, który przebacza grzech, ale w Maryi posuwa si# do zapobie#enia grzechowi pierworodnemu, jaki ka#dy cz#owiek niesie ze sob# przychodz#c na #wiat. *To mi#o## Boga zapobiega, uprzedza i zbawia*. Pocz#tek historii grzechu w ogrodzie Eden rozstrzyga si# w planie zbawczej mi#o#ci. S#owa Ksi#gi Rodzaju odwo#uj# si# do codziennego do#wiadczania, które mo#emy odkry# w naszej osobistej egzystencji. Zawsze istnieje pokusa niepos#usze#stwa, która wyra#a si# w pragnieniu zaplanowania naszego #ycia niezale#nie od woli Boga. To ta wrogo##, która nieustannie zagra#a #yciu ludzi, aby ich przeciwstawi# planowi Boga. Jednak#e historia grzechu jest zrozumia#a tylko w

#wietle mi#o#ci, która przebacza. Tylko w tym #wietle mo#na poj## grzech. Je#li wszystko trwa#oby w grzechu, byliby#my w sytuacji najbardziej rozpaczliwej ze wszystkich stworze#, natomiast obietnica zwyci#stwa mi#o#ci Chrystusa obejmuje wszystko w mi#osierdziu Ojca. Us#yszane przez nas s#owo Bo#e nie pozostawia co do tego w#tpliwo#ci. Niepokalana Dziewica staje przed nami jako uprzywilejowany #wiadek tej obietnicy i jej wype#nienia.

Ten Nadzwyczajny Rok jest tak#e darem #aski. Przekroczenie tych Drzwi oznacza odkrycie g##bi mi#osierdzia Ojca, który przyjmuje wszystkich i wychodzi osobi#cie na spotkanie ka#dego. On jest Tym, który nas szuka! On jest Tym, który wychodzi nam na spotkanie! B#dzie to rok, w którym mamy *wzrasta# w przekonaniu o mi#osierdziu*. Jak wiele krzywdy wyrz#dza si# Bogu i Jego #asce, kiedy przede wszystkim si# twierdzi, #e grzechy s# karane Jego s#dem, nie stawiaj#c natomiast na pierwszym miejscu, #e s# odpuszczane przez Jego mi#osierdzie (por. Augustyn, *De praedestinatione sanctorum* 12, 24)! Tak, w#a#nie tak to si# dzieje. Musimy przedk#ada# mi#osierdzie nad s#d a w ka#dym przypadku s#d Bo#y b#dzie zawsze odbywa# si# w #wietle Jego mi#osierdzia. Przej#cie przez Drzwi #wi#te sprawi zatem, #e poczujemy si# *uczestnikami tej tajemnicy mi#o#ci, czu#o#ci*. Porzu#my wszelkie formy l#ku i strachu, bo nie przystoj# one temu, kto jest kochany; #yjmy raczej *rado#ci# spotkania z #ask#, która wszystko przemienia*.

Dzisiaj, tu w Rzymie i we wszystkich diecezjach #wiata, przekraczaj#c Drzwi #wi#te pragniemy tak#e przypomnie# inne drzwi, które przed pi##dziesi#ciu laty szeroko otworzyli na #wiat ojcowie *Soboru Watyka#skiego II*. Rocznicą ta nie mo#e by# przypominana jedynie ze wzgl#du na bogactwo wypracowanych dokumentów, które do dzi# pozwalaj# na dostrze#enie wielkiego post#pu dokonanego w wierze. Sobór by# bowiem przede wszystkim spotkaniem. Prawdziwym *spotkaniem mi#dzy Ko#cio#em a lud##mi naszych czasów*. Spotkaniem naznaczonym moc# Ducha #wi#tego, który pobudzi# Ko#ció# do wyj#cia z osch#o#ci, które przez wiele lat zamyka#y go w sobie, aby z entuzjazmem podj## drog# misyjn#. By#o to podj#cie drogi, aby wyj## na spotkanie ka#dego cz#owieka, tam gdzie on #yje: w jego mie#cie, domu, miejscu pracy...wsz#dzie tam, gdzie jest cz#owiek, tam Ko#ció# jest wezwany, aby do niego dotrze#, aby zanie## rado## Ewangelii, zanie## mi#osierdzie i przebaczenie Boga. By# to zatem impuls misyjny, który po tych latach podejmujemy z tak# sam# si## i tym samym entuzjazmem. Jubileusz pobudza nas do tej otwarto#ci i zobowi#zuje, by nie zaniedbywa# *ducha, jaki wy#oni# si# z Vaticanum II, ducha Mi#osiernego Samarytanina*, jak o tym przypomnia# b#ogos#awiony Pawe# VI na zako#czenie Soboru. Przekroczenie dzisiaj Drzwi #wi#tych niech nas pobudzi do uto#samienia si# z mi#osierdziem Dobrego Samarytanina.